

Kära vänner!

Fotot av vår kära oblatsyster *May Karlström*, ett av de sista som togs här, markerar särskilt vårt tack till alla dem som enligt hennes egen önskan i den dödsannons hon formulerade för en hel del år sedan har sänt gåvor till bygget av klosterkyrkan, som vi kallat Enhetens kyrka. Hon blev - mot ofta uttalade önskemål - precis 90 år dagen hon kom hem från Södersjukhuset till lägenheten på Ersta med den vidunderliga utsikten över inloppet till Stockholm - Gamla sta'n - mot Skeppsholmen och Djurgården - efter galltstensoperationen - genom munnen! Men krafterna kom inte tillbaka. Omsluten av den allra bästa tillsyn och hjälp fick hon ännu några veckor därhemma. Med det försök att på egen hand ta sig ur sängen, som väl blev det hon inte orkade med, slapp hon den intensiva värme som kom efter midsommar

(bl a vid begravningen här), och flytten till Mariahemmet - bäggedera sådant hon fasade för. Men vi saknar henne mycket efter ett kvartssekel med henne som oblatsyster (vilket hon ju också var i en annan mening under en stor del av det sista decenniet, då hon var aktiv oblatbageriet på Ersta), först i tjänst i köket, när vi särskilt behövde det åren vi bara var två-tre bröder på plats, och sedan med den hjälp av ganska varierande slag, praktisk och mer intellektuellt krävande, som när hon ordnade pärmarna för mässan dag för dag och så visade, hur medvetet hon levde med i kyrkans liturgi. Minnssord har publicerats på vår hemsida och i SvD och i varje fall skickats till Kyrkans Tidning, där man kan förvänta sig ett genusperspektiv med uppmärksamhet på en kyrklig kvinnogärning under bortåt ett sekel ... Och vi fick ett fint tillfälle att i det renoverade Västanbäckshusets gemenskapsrum dela minnena med en Ersta-syster i den gamla dräkten, med vänner från Societas Sanctae Birgittae, som hon tillhört sedan 1948, med griftetalaren förre f.confessor i SSB, Karl-Olof Berglund i spetsen och med makarna Hedvig Brander och Mats Jonsson som representanter för Hjelsmerydsstiftelsen, som var hennes andliga hem i väl en tre decennier. Hälsningar från syskonbarnen kunde då också framföras. Nu vågar vi räkna med den allra effektivaste hjälpen i förbönen bland dem som firar mässan i halvcirkeln på andra sidan altaret i kyrkan vi ser fram mot.

Sextio år yngre var *William Scragg*, till vars minne också gåvor till Enhetens kyrka annonserades och kom, någon vecka tidigare. Att vårt kloster blivit så viktigt för honom, hade vi nog inte riktigt förut förstått. Han hade firat både påsk och jul hos oss åtminstone en gång respektive, naturligtvis då tillsammans med Sr May som väl inte på minst ett kvartssekel missade någon sådan högtid hos oss. Han var bara stilla med i sin påtagliga fysiska bräcklighet, nästan genomskinlighet, fast någon fråga eller replik ibland avslöjade solid kunskap och mycket medveten reflexion. Då och då nåddes vi av ett mail med bön om förbön, särskilt inför den stora transplantationen av en ny lever, som skulle sätta honom i stånd att utveckla sina gåvor. Någon vecka i början av maj fick han smaka på vad ett nytt liv skulle kunna innebära. Men det höll inte och omgiven av bönerna i Ökenmässan och dess folk, den svensk-ortodoxa församling som också möts i Högalidskyrkan, från oss här i klostret och bland vännerna nere vid Vänerkusten fick han lämna sitt korta jordeliv. När vi nu fick veta bl.a. genom föräldrarna som gästade oss, att OAS-rörelsens ordförande var hans konfirmationspräst och att hans väg till ett fördjupat kristet engagemang gick över Livets Ord, ter sig hänvisningen till Enhetens kyrka plötsligt så naturlig och hans plats, nu på andra sidan gränsen till evigheten, i det

nätverk som så stor nåd spunnit kring den och oss märkligt meningsfull.

”Hur långt har Ni hunnit med kyrkan?” Det är frågan vi ständigt får från glada givare och andra vi möter. Och här kan nu ett aktuellt svar ges: Redan i april fick vi kommunens ja som ett preliminärt tillstånd, trots kritiska synpunkter från en del av de närmaste grannarna. Bl a väckte parkeringsplatsen som föreslagits invändningar som nu måste bearbetas i dialog med vägverket. Det är dock finansieringen som nu är huvuduppgiften. Tanken att kunna börja med kryptan - fast då även bottenplattan måste vi nog skrinlägga: bottenplattan behöver skyddet av tak och väggar. Ett provisorium skulle vara en extra utgift. Helheten som ett skal, där inredningen kanske kan komma successivt, är nu tanken, men den kräver ytterligare en miljon för att vi skall kunna komma igång. Plusgirot är 61 64 95-8, Östanbäcks kloster. Bankkontot för gåvor direkt 8284-2, 4 614 015-8. ”H Korsets och Profeten Elias kloster.”

Ett stort steg framåt var bidraget från åtta stora *syrisk-ortodoxa* församlingar, inte minst St Kuriakos i Västerås, i det patriarkala ställföreträderskapet under *ärkebiskop Benjamin* på 100 000:- De trofasta bidragen från så många av Er hela tiden är en stor uppmuntran och vi tackar i ödmjuk medvetenhet om att det är Ni som gör detta möjligt för oss. När vi nu ser fram mot femtioårsminnet av grundandet av Heliga Korsets Brödraskap på Stiftsgården i Rättvik den 14 februari 1960 och fyrtioårsminnet av vår ankomst hit, första gången i juli 1970, flytten från Barkarö i november det året, vågar vi hoppas på i varje fall första spadtaget under 2010, kanske den 20 juli, vår kyrkmässodag.

Ett annat byggprojekt var slutförandet av renoveringen av bostadshuset i Västanbäck. En del återstår, men nu finns där en lokal för mottagandet av de stora grupper som kommer, en eller två dagligen, under utflyktssäsongerna och framför allt möts av br.Nils-Olov. Vi hoppas kunna finansiera det med uthyrning till dags-konferenser ibland och med en viss kaféverksamhet. Nu har vi bakom oss besöket igen av våra *vitryska systrar* som den 14 augusti 10 - 17 där fick ha sin utställning och försäljning av sina varor för sin stora sociala verksamhet i och kring Minsk. Med *P.Bengt*, nu munk i det stora klostret Gerleve utanför Münster i Westfalen, kunde tanken på HKB-jubiléet beröras något i anslutning till vår kloster-retreat som han återigen ledde några dagar i novenan mellan S:t Benedikts sommarfest 11/7 och vår kyrkomässodag. Peter Halldorf, i sorg efter sin jordiske far, bad att få uppskjuta den retreat han skulle ha lett till nästa år.

Hellig Kors Kloster utanför Ringkøbing i Vestjylland förblir ett engagemang för oss. Paret Inger-Lis och Lars Ulsdal, som besökt oss några gånger och har goda kontakter med Mariadöttrarna är nu ansvariga för det dagliga livet där. Regelbundna besök härifrån av i första hand de danska bröderna, kanske en vecka 4 -5 gånger om året, skall ge stöd åt det komunitetsliv som vi hoppas skall växa fram utifrån de förutsättningar som finns. En permanent stationering av en eller två av våra bröder är ännu inte möjlig - och förutsätter i så fall i första hand en önskan om det från de ansvariga där. Br.Poul deltar nu i de årliga Benediktinerdagene som i år infaller den vecka detta skrivs.

Den större klostergemenskapen utgörs framför allt av den benediktinska konfederationen, sammanslutningen av kongregationerna av självständiga kloster under Benedikts regel, som motsvarar det som annars kallas ordnar i den romersk-katolska kyrkorätten. VI fick vara förbundna med den nederländska kongregationen via vårt vänkloster Egmond under det sista decenniet av dess existens. Nu är det vår avsikt av söka oss till ett samband med den gamla belgiska kongregationen, som Egmond anslutit sig till. Samtidigt är vi tacksamma för den hjälp som arkimandriten Matthias Grahm, som hör till det bayerska klostret Niederaltaich, ger oss med regelbundna besök och samtal. Våra bröder i *Werningshausen* fick jag besöka i slutet av maj i samband med det möte i Fulda som jag redogjort för i senaste numret av tidskriften Kristen Enhet. De har varit i en mycket turbulent situation sedan dess i konfrontation med sin evangeliska (inte längre tydligt lutherska) landskyrkas ledning efter biskopsvigningen av sin prior i den särskilda tyska högkyrkliga traditionen, som

initierades av den berömde religionshistorikern Friedrich Heiler, nära förbunden med Nathan Söderblom. Vår lutherska bakgrund förbinder oss särskilt med dem liksom med komuniteten i *Saint Augustine's House*, Oxford, Michigan. Och vår historia med P.Ingmar och S:t Benedictus' kloster intill Mariavalls nunnekloster. Invigningen där fick jag med många gamla vänner vara med om S:t Benedikts nog så gråkalla vårdag, den 21 mars.

Inför fastan aviserade vi ett särskilt brev om *flyktingar*. Det lyckades vi inte med då. Det konkreta engagemanget för olika personer kräver helt enkelt sin tid. Och det tar inte slut. Den politik som nu bedrivs kan knappast kritiseras och fördömas hårt nog. Det offentliga hyckleriet med de skrivna utfästelserna i Migrationsverkets informationsbroschyrer till dem som kommer, att de har rätt till asyl om de hotas till livet eller med tortyr, fängelse osv i sina hemländer för sin politiska eller religiösa aktivitet eller överhuvud, eller om de har skäl att frukta att polisen i hemländerna inte vill eller kan skydda dem mot våldsdåd av typ hedersmord eller blodshämnd och med talet om särskild uppmärksamhet på kvinnors situation skriker i ögonen och öronen på oss som till vardags, som vi gör litet varstans i kyrkor och kyrkliga institutioner, möter dem som med precis dessa asylskäl ändå inte fått den asyl de har rätt till. Vidrigt är sverigedemokraternas och alltför många andras snack om att vi i det här landet med all den självklara trygghet som ändå finns till hands för dem som vill utnyttja den skulle ta emot för många av det slaget.¹ Ynklig är de stora regerings- resp. oppositionspartiernas svaghet inför sd-hotet.² Vi vill uppmana till frimodigt sabotage av utvisningsbesluten, när de går emot de asylsökandes tydliga egna rädsla för sitt liv, för att utsättas för våldtäkt, tortyr, bristande skydd från egna myndigheter. Hellre borde vi låta oss luras i några fall än att någon enda utvisad drabbas av just det de säger sig vara rädda för!

Fem veckor är nu kvar till *höstdagjämningen*. En månad dessförinnan (21/8) fyller *br.Alf* sina femtio, liksom *br.Per*, alltjämt i sitt avskilda liv på Gotland, gjorde för ett par månader sedan. Den senare hade fått en bit vandring till Santiago de Compostella av en vän som en mycket uppskattad present. Och *br.Boris* blev fyrtio mitt emellan de båda femtioårsdagarna. *Br.Alf* är ljus-gjutaren i särskild aktivitet inför påsken. Han har också lärt sig att arbeta med metall - hans kors, ljusstakar och ljuskronor i hästskosöm får oss och besökare att häpna. En utgångspunkt har varit hans intresse för bilar, där han uppmuntrats av vår generöse rådgivare och välgörare Hans Avelin och nu blivit litet av en kändis i dessa kretsar som racer-munken med mini-modellen dock, Fast i vänkretsen finns ägarna av de flotta amerikanarna som brukar glida in här en gång varje sommar till något meeting i Dalarna. En sådan skall han dock inte få i present - vi fick nyligen ytterligare en litet äldre Volvo av en oblat som sett hur klostrets bilar bara kan bli stående - men bidrag till utvecklingen av hans experiment på mikro-planet skulle säkert glädja honom - och gåvor till kyrkbygget! En annan specialitet på litet distans till den vanliga benediktinska spiritualiteten han utvecklat är Albert Engström - han är ledamot i Alb.Engström-sällskapet ... De som vill framföra sin personliga lyckönskan kan komma till Non dagen efter, lördagen 22/8 kl 14 och litet förtäring efteråt..

Och så finns *söndagen* med högmässan 08.30, följd av brunch som sön- och helgdagar dagar f ö och (utom juldagen och påskdagen, då högmässan efter nattgudstjänsterna är 11.30).

Kalendern hoppas vi kunna skicka ut till dem som bekräftar att de vill ha den på samma sätt som de senaste åren, alt. elektroniskt och tryckt med egna resurser.

¹ Att det finns svenska medborgare som också ramlar mellan skyddsneten, ibland kanske genom eget förvållande, men ibland också därför att myndighetspersonerna de möter saknar den flexibilitet inför olika människotyper som borde höra till deras kompetens, är förvisso också något vi upplever, när klostrets gästhus blir den enda fristad de kan hitta.

² Att det parodiska kyrkovalet också drabbas av sd, är väl bara en välförtjänt konsekvens av inte minst dessa partiers fräcka inblandning i sammanhanget, det som gör att hela Svenska kyrkans officiella etablissemang totalt saknar trovärdighet för oss. Frimodig kyrka må i varje fall få stöd valsöndagen av alla som kan rösta, om än hoppet att rubba de profanpolitiska partiernas dominans är minimalt.

All glädje och frid i hösten och ljuset från världens Ljus i allt mörker

Era bröder i Östanbäcks kloster³
gn *br.Caesarius*

Att få lov att skicka detta med epost är en stor hjälp för oss. Det sparar kuvert och papper i allmänhet och därmed träd och skog för mänskligheten. Det sparar dyra portopengar och trycksvärta och mycket arbete med utskicket. Så kan vi också utnyttja möjligheten till färg i fotot, som vi just nu inte har hemma ... Och så går det så mycket snabbare. Så vi är tacksamma för epostadresser som fungerar - men vi har en del att lära i utnyttjandet av detta kommunikationssätt och hanteringen av adresserna, så det har tyvärr hänt, att några inte kommit med. Därför skall brev också finnas på hemsidan via Svenska kyrkans hemsida: www.svenskakyrkan.se/klostren.

³ 733 96 Sala tel o fax 0224 251 88 (klostrets fader ang.gäster) 250 88 ang.ljus epost: caesarius@munkljus.se
Pusgiro: Östanbäcks kloster 61 64 95-8 Bankkonto f Enhetens kyrka: H.Korsets och Profeten Elias kloster: 8284-2,4
614 015-8.